

Nr 474.

Av herrar **Svensson** i Grönvik och **Pettersson** i Rosta, *angående införande av en övre åldersgräns för bibehållande av och för valbarhet till vissa allmänna uppdrag.*

För statens m. fl. tjänstemän är sedan lång tid tillbaka stadgat, att de måste draga sig tillbaka från sina befattningar, när de uppnått en viss ålder, den s. k. pensionsåldern, och utvecklingen synes gå i den riktningen, att denna ålder undan för undan sänkes.

För allmänna förtroendeuppdrag finns det visserligen en nedre åldersgräns men däremot ingen övre. Det är så mycket mera anmärkningsvärt, att inga bestämmelser finnas, som lägga hinder i vägen för utöandet av de allmänna uppdrag, varom här är fråga, vid hur hög ålder som helst, som många av dessa uppdrag äro av sådan natur, att de i lika hög grad som statliga befattningar fordra obruten arbetskraft hos innehavaren för att kunna skötas ordentligt. Ofta märka vederbörande själva icke, att själsförmögenheterna börja avtaga, varför de icke heller av eget initiativ lämna ifrån sig uppdrag, som de icke längre äro fullt kapabla att sköta.

En hel rad allmänna uppdrag äro av sådan art, att de icke lämpligen torde böra innehavas av personer, som för länge sedan överskridit sedvanlig pensionsålder. Som exempel må nämnas ledamotskap av kyrkomöte, riksdag eller landsting, statliga styrelser och nämnder, ordförandeskap i kommunalstämma, kommunalnämnd, fattigvårdsstyrelse, fullmäktige o. s. v.

Givetvis är det ingen lätt sak att utforma lämpliga bestämmelser rörande åldersgräns för innehav av allmänna uppdrag, men det torde väl dock icke möta oöverstigligen svårigheter. Vad som oftast anföres som skäl för äldre personers fortsatta innehav av förtroendeuppdrag, nämligen att inga yngre finnas, som kunna ersätta de äldre, är som regel av intet som helst värde. Att detta skäl överhuvud taget anföres torde bero på motvilja att låta yngre krafter rycka in och visa vad de duga till.

Frågan är enligt vår mening av så stor vikt, att den borde underkastas utredning. Som lämplig åldersgräns kunde man möjligen tänka sig 65 eller 67 år men i varje fall högst 70 år. Den, som före valet uppnått denna ålder, skulle icke vara valbar, och den, som under löpande valperiod uppnådde den stadgade åldersgränsen, skulle vara skyldig att avgå.

I anslutning till det anförda hemställes,

att riksdagen måtte i skrivelse till Kungl. Maj:t anhålla om utredning och förslag rörande införande av en övre åldersgräns för bibehållande av allmänna uppdrag, som äro förenade med ersättning, och för valbarhet till allmänna förtroende-

uppdrag, såsom ledamotskap av kyrkomöte och riksdag samt statliga styrelser och nämnder jämte mera krävande kommunala uppdrag.

Stockholm den 23 januari 1935.

Hjalmar Svensson
i Grönvik.

Ivar Pettersson,
Rosta.
